

KONGEN MED DE GODE OG PIGEN MED DE RØDE ØRER

Historien har jeg fra min mor, der var født 1902 i nærheden af Tønder i den daværende tyske provins Slesvig. Hun var naturligvis opdraget til at vise ærbødighed overfor de kongelige – i sin barn-og ungdom overfor ”Der Kaiser” i det tyske kejserriges efterår. Min mor har fortalt, hvordan hun sammen med de andre skolebørn på kejserens fødselsdag den 26. januar mødte i stiveste puds på Rudbøl skole for at afsynges hyldesten til kejseren i form af sangen ”Der Kaiser ist ein lieber Mann” (”Kejseren er en kærlig mand”). Hvorefter de havde fri. Efter Genforeningen i 1920 flyttede hun naturligt sin respekt over til det danske kongehus. Tysk af sind, men nu med dansk statsborgerskab.

Kort efter 1920 var kong Christian X på præsentationsrunde i det nys genvundne land – og nu var turen så kommet til Tønder. Folk stod tæt langs fortovskanten i de snævre gader og ventede på monarkens defilerings. Da det endelig skete, var der en ung pige, der udbrød: ”Hübsch ist er nicht”! (Køn er han ikke!). Hvorefter den pigeglade konge resolut vendte sig om og svarede: ”Aber hören kann er”! (Men høre, det kan han!). Der var vist nogle ører, der blev røde ved den reaktion.